

bár is szükségesnek látta a kir. pártot figyelmeztetni, hogy „nagyon sok fát raknak a tűzre, s félni lehet, hogy majd nem lesznek képesek a tüzet kioltani.”

Hiába emlegette a nemesi párt, hogy az állapotok jobb karba helyezésén igyekeznek, pusztá szó volt az, mert a mit tesznek, alig több a semminél. Alkotnak ugyan törvényt a kincstár kezeléséről, elrendelik, hogy a kincstárnak szerezzen hadi szereket, építsen narszadokot, szerelje fel a vegvárat, s fizesse ki pontosan azok őrségeit. De az üres kincstárnak csak egy fel forint adott szavaznak meg telkenként. Haszontalan hozták aztán halomra a törvényeket, melyeknek a jövedelmek elfoerdésért vagy haszontalanokká keltetését kellett volna megakadályozniok. Hazai törvénykönyvünk ezen évekből bővítködi ily értelmű végzéseiben, de végrehajtás hiányában gyakorlati értékük semmisen volt. — Ily körülmények közt haszontalan akarnák a kincstárnokot minden negyed évben számoltatni, mert erőlyes végrehajtó hatalom hiányában a leg jobb törvények is hatástalanokká s a legjobb indítványok is értéktelenné lesznek.

A pénzügyi tárgyalások befejezése után, minthogy a Verböczynek maga igazolására engedett harmadnap elteit, öt és ipát Szob Mihályt mint a hatvani gyűlés főb indítványozóit s az ott támadt zavarok főszközlőit jószágvesztésre ítélik. Ezt egyszerűs mind a törvényben is megerősítik.

A gyűlés végső napja az elsőhöz hasonló zavarok közt folyt le. A törvények írásba foglalása körül nagy eltérések mutatkoztak. Ez végre is oda jutatta a dolgot, hogy a Kallandó s tarsulat még e gyűlésen felbomlott. Az urak, kik eddig a nemességgel tartottak, most már elhagyták azt. Utóbb maga a király is belátván, hogy az egész csak holmi pártérekék előmozdítására volt alkotva szakított a szövetséggel.

Az 1526. évi budai gyűlésen alkotott törvények közül egy pár egészen mást eszközölt, mint a mit elérni akartak általuk. Különösen áll ez a határvárat parancsnokaira vonatkozó czikkkel, melyben a vegvárat elvesztő a „törvény értelmében a d i g a s a g o s a n” büntetni rendelik. Ezzel azt akarják elérni, miként maguk is kifejezik, hogy annál hűvebben szolgáljanak a még fennálló várat parancsnokai. Azonban most, midőn oly éles ellentétben állottak a pártok igazságos ítéletet épen e miatt nem igen lehetett várni. Majdnem bizonyosnak tekinthetők az esetleg bevádoltak, hogy tartoztak bár a vádolt akarmélyik pártához, az irigykedős ellenfél képes felmerült ügyet a legrosszabb utra terelni. A jelen viszonyok közt pedig semmi sem lehetett nevezetesebb feladat, mint a kálomban is felig romban heverő váratat oltalmazni s megvédeni.

Az ország ez időtáiban örökös a legnagyobb pénzavarok közt élt, s e miatt sem pénzbeli, sem egyebbel nemű támogatást nem igen lehetett várni, még annyival kevésbe a zsoldnak teljes lefizetését vagy a hiánytalan felszerelést. Ily módon u van számíthattak-e a várnagysá siker ellenállhatásra? E határozat hatása alatt tehát többen felmondták a királynak a szolgáltatást, s kijelentették, hogy ők nem lesznek okai, ha a várat török kézre kerülnek. Nagyon természetes, hogy nem akarták magukat, s családjukat, a hűtlenségi szigorú büntetésnek mintegy tudva és készakarva kitenni!

Ily állapotban talála a roppant hadi készülettel érkező Szulimán Magyarországot, melyet nemcsak örökös egyenletlenség és pártoskodás sújtott, hanem azonkívül még a törökök gyakori beütése és pusztítása miatt keletkezett nagy szegénység is elszibbasztott. A király, hogy az elkerülhetlen kiadásokat fidez-

hesse, alattvalótól kénytelen volt pénzt venni fel, mert a számára megzavart csekély pénzbeli adót is a vármegyék csak majd novemberben kötelesek befizetni. A nagyobb öszszegyet képviselő egyházi ékszereket pedig, melyeket a veszély tudatában ennek elhárítására szintén felajánlottak, csak lassanként lehetett forgalomba hozni; csak akkor, midőn már előbb pénzzé verettek. Ez azonban szintén csak nagyon lassan történhetett meg. — Ha talán rendezett pénzügyi körülmények közt képes lett volna is a nemzet ellenállani a jól fegyelmezett, s azonkívül retentő számú török hadnak; most lehetetlenül tette azt a pénzhány. Ennek következménye volt az, hogy az elkerülhetlenül szükséges hadiszereket sem lehetett beszerezni.

Az országgyűlés szétoszlott. A várme gyei nemesség hazament. Az ország egynehány zászlós főura, a legfőbb országos tisztsegeket betöltő néhány banderális ur a legürögösebb teendőik teljesítésével megelázván, a török had közeledtének híreire a delvidékekre vonult ugyan, ily többek közt a hivamásba visszahelyezett nádor Bathory is. De a nemesség nagy többsége az 1521-ben szenvedett nagy veszteség intő példájára is, vagy nem hitt a fenyegető veszély nagy voltában vagy talán az elkeseredetten vívott folytonos párt-harcban érzéketlenül lett a bajok hatása iránt. Barmi volt az ok, a nemzet érte borzástólán évszázadokon át lakolt.

Az 1526. év tavaszán tartott országgyűlésnek most ösmertettet lezajlását alig három hónappi időköz választotta el a gyászos emlékü mohácsi ütközet napjától. Szulimán s a tánt, felelmetes serege eljött július első napján már Belgrádban volt, pár héttel pedig, ugyan ezen hónap 28-án, már Péterváradot is elfoglalta. A mohácsi ütközet, mint általában ösmertes, ugyanezen évben augusztus hó 29 én történt meg.

Ime megkísérlettem ösmertetni ama szenvedélyes pártküzdelmet és elkeseredett érdekharcot, melyek a hazánk történelmében örök emlékeztetővé lett mohácsi szívescselekedéget megelőzték. Alig több egy esztendőnél azon idő, melyből hazánk politikai párt küzdelmeit rajzolni megpróbáltam. Czelomhoz képest csak az országgyűléseken folytatott versengéseket s az ezekkel szoros kapcsolatban álló dolgokat ösmertettem; a többi eseményeket, minők például a küli háborúk, és egyéb országos vagy néha országos jelentőségűvé vált magánterme s-étű ügyek, melyek a kor viszonyainak megítélésére szintén sok felvilágosítást szolgáltatának, kénytelen voltam teljesen mellőzni. Egyes oly nevezetes és nagy befolyást gyakorló férfiak alakja is, minő például a Zapolnyi János és Tomory Pál kalocsai érseké, elbeszélésben egészen hátrébe szorult, s alig vehető észre. — Csupán az léven feladatom, hogy egy részről a magyar világi és egyházi főurak más részről pedig az ugynevezett vármegyeyi vagy kisebb birtokú köznemesség közt lezajlott párt küzdelmet ismertessem; feladatom határan túl nem terjeszkedhettem habár jól tudtam, hogy az ország általános állapotának változása s azonkívül egyes jobb szereplő egyének magán viszonyainak feltárása még sokkal élesebb világításban tüntetne volna fel a következményeiben oly szomorú emlékeztető ezen pártküzdelmeket.

Talán nem volna hátlatlan feladat annak figyelmes megvizsgálása hogy minő hátsó volt ezen szűnni nem akaró háza-onának, s ezen engesztelhetetlennek látszó pártgyűlöletnek — magára a mohácsi szívescselekedet ütközetre, később pedig az ezután következett épen oly szomorú emlékü idők történelmi eseményeire. Mert, hogy az épen most, de csak részben ösmertett belső villongások és gyűlöletes személyes érdekharczok, mind a két esetben nem csekély hatást gyakoroltak, azt kétségbe vonni aligha lehet.

Felvehetnők még azon kérdést is, hogy vajjon ezen belső egyenetlenkedésnél nem volt-e nagyobb hatása a védelmi erő rendezetlenségének és annak, hogy a nemesség fegyveres felkelésére alapított késedelmes és nehezes magyar hadszervezettel szemben a törökök az állandó katonai szolgálaton alapuló hadszervezete állott s ennek legfőbb ura Szulimán szultán, a ki nemcsak saját korának, de több századnak egyik legnevezetesebb hódítója volt.

De mellőzni kívánom most mind az egyik, mind a másik kérdés fölvetését s ennek folytán az ezekre adható válasz kutatását is: — és az ösmertetni megkísérlettem eseményekre visszagondolva, csupán azon kérdést vetem fel — hogy a most is megélt kisebb nagyobb bajok miatt ugyan van-e okunk folytonosan kisebbiteni és öcsérolni a jelen kort, s viszont örökösen dicserni, magasztalni és visszaahitózni azokat a régi boldog napokat? — Ha a részéről csak hiányosan és épen nem tulozva rajzolt egy év történetét s ennek zártját, baját emlékeztetünkbe visszaidéztük s azok gondolatunkban még többször is át-átültünk: bizonyára nem ok nélkül teszük fel azt a kérdést, hogy vajjon méltányosan és helyesen ítélik-e meg a korábbi idöket azok, kik ilyenek és ezekhez hasonló eseményeket bőven találhatunk nemcsak saját hazánkban, hanem Európá, sőt az egész föld akarmely országának történelmében is.

En a magam részéről csak annak örülök, hogy nem ama régi korban éltem, illetőleg, hogy ma már nem olyan korban élünk.

HÉLYI HIREK.

Bisutka István Hogy ez a név is, melynek viselője anynyi derültséget keltett, a gyász-rovatba került! Bisutka István, városunknak egyik legerkedesebb alakja, nincs többé! Ma hajnalban szélhűtés következtében elhunyt. Foglalkozására nézve gubás mester ember volt, de nem ez tette őt híressé, hanem azon körmönfont poharköszöntők szerettek meg neki a hírnevét, melyeket utánozni senki se bírt. — Midőn hírnévéről szólnak, országos hírnevet értünk alatta, mert az elhunytat, épen az említett tulajdonságánál fogva, országoszerre ismerték. Képviselő s más neves emberek mindég megfeszítet figyelemmel hallgatták, ha közvacsorák alkalmával „Bisutka bácsi” (ez volt a népszerű név) toasztot mondott. Városunkban általános ismertek, — hosszú fehér szakállá, hosszú, becsületben eltöltött élet jelkepe volt. Pártunknak véglehelletig híve maradt s a szabadságharc idejében fegyverrel szolgálta hazáját. Beke hamvaíra!

Színház. Tegnap este, szép számú közönség előtt, másodsor került színre „A hitves,” hasonló jó előadásban, hasonló hatással, mint hétfőn. Szerzőt és a főbb szereplőket a családiasan hangolt nézők minden felvonás után kihívták. — Tegnap megjegyzéseinkhez meg azt fűztük hozzá, hogy az első felvonás dözs-jelenete, melyet a fővárosi kritikuskok egy része visszataszítónak mondott, nem volt ily hatással. — nem a dözs jelenet visszataszító, hanem az, midőn az anyos (Lászyne) vejenek pajtásait nyersen kiutasítja. Ezen jelenet ellenkezik a hagyományos magyar vendégszeretettel, — mert a magyar nő azért, hogy habzban férfi vendégek boroznak, nem szokta ezeket kiutasítani, — sőt inkább eltűri ezt, mintsem a férj, vagy

vő korcsnába járjon pajtásaihoz. Az se veszi ki jól magát, hogy a 3-ik felvonás nyílt téren, az utcán játszódik le, hol a járókelők mindent láthatnak, — czélszerűbb lett volna ezt kerti jelenétté tenni. E pótló megjegyzéseink után ráterünk arra, hogy a szakértelem-nélküli rendezés tegnap újabb baklövést követett el, a mi egyébiránt hétfőn is kirítt, minék következtében a Karczag darabja a közönség egy része előtt érthetetlen maradt mindaddig, míg a mese a lapokból apróra ismertté nem lett. — Az egyik legfontosabb jelenetben, midőn a nevelő (Rónaszekiné) a közönségtől balra hátul állva (bal előtérben volt a feleség és anyós), a jobb előtérben álló férjnek int, hogy maradjon ott-hon, mint látják ezt meg a nők, kik háttal kénytelenek a nevelőnő felé állani s mint veszi észre a nagy közönség, a mely különben sincs előkészítve a nagy jelentőségű s forduló pontot képező néma jelenésre? — Előterbe kell azt hozni, mert másképp rejtelny marad az öszszetűközs s a drámai fordulat oka. Miután pedig az itteni kritikán alulii művezetés nem csak ez egy drámának ártott, hanem a szó teljes értelmében tönkretett a rossz szereposztással és falusias rendezéssel minden eddigi színrekerült drámatársulatot sürgetjük Valentin igazgatót, hogy szabaduljon meg ettől a tehertől legalább telire! Ablakon kidobott pénz az, a mit ezért fizet, holott két-három oly színésze van, a kik a művezetés és rendezés feladatait jobban végeznék. Az igazgató pontos gázsit fizet, halom száma veszi az ujdonságokat, buzgólkodik, fárads, egy szóval megfelel kötelességének, a művezetés pedig tönkre-teszi az idényt. Hogy illik ez öszsze?

Halmi Imrénék, szintársulatunk törekvő és szorgalmas tagjának, holnap után, pénteken lesz a jutalomjátéka. Ez alkalommal „Faust” kerül színre, Dóczy új fordításában. A világirodalmi becsesél bíró műből holnap mutaványt közlünk. Feltelesen dicseret illeti Halmait, hogy ily művet választott jutalomjátékaul, mely nemes izléséről tesz taubizonyosságot. Jutalom-játékát melegen ajánljuk a közönség pártfogásába.

Kopácsy Juliskáról, a színész-iskola operai növendékéről, kit Valentin igazgató társulatához szerződtetett, oly nagy elismeréssel írunk a budapesti lapok, hogy ő meg lehet a mi első primadonánk! A „Föv. Lapok” például így ír:

„A már ismert növendékek közül egy, Kopácsy Juliska k a csak részben tartozik az intézethez. A jövő hótól kezdve a debreczeni színháznak lesz operette-énekesnője. E pályára élenk temperamentumot, jó zenei képzettséget, a beszéd és ének érthetőségét, a mozgás természetes báját és csinos megjelenést visz magával. A „Traviata” egy jelenetében kimutathatta hangja kitartását és kellemes csendését is.”

Bravó! Reméljük is, hogy nálunk, hol a protekció elakarja nyomni a tehetséget, a k. a nem lesz néma szerepre kárhóztatva, hanem néha énekelni is fog!

Színházi műsor. Febr. 23-án: „A hitves.” (Harmadszor). 24-en: „Faust.” (Halmi jutalom-játéka) 25-en: „Nebántsvirág.” 26-án és 27-en: „Szökött a szszonny.” (Ujdonság)

A tel. Daczára annak, hogy már febr. vége felé járunk, a tél mindig nem akar a tavasznak helyét engedni. Az utóbbi napok verőfénye már azon reménynyel kecsgettet bennünket, hogy nem sokára megjö a virágtermő tavasz. E reményünk hű volt. Az éjjelet hű esett s ma már újra teli idők van. A hó és jég eltakarította az utcákon megkezedtetet a Bathányi-utczáról (ott levén a polgármester ur háza) már el is takarított, a czeled-utca elejéről most takarítják.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

DALAIMBÓL.

Nem tehetsz te, — tudom — arról, Hogy engemet nem szerethetsz. Oh ne is érj, kényszerítő Ujjal, soha a szívedhez!

A lány-szívnek ilyen sorsa: A virágnak hervadása. S én azt kívánom, a tiéd A hervadást soh'se lássa! . . .

. . . De irántam: neheztelés Se' maradjon a szívedben; Bocssása meg, hogy előtte, Szerelmemről szólni mertem.

Ne felej, e szót soha többé Ajkaimon nem találd . . . Rejtve hordom, mint a hitért Üldözött, az imádságot!

S mint a szegény napimádó, Bár a nap sugar éjt el, — Még akkor is, ott csügg rajta. Utolsó tekintetével:

Emlékedet én is, én is — Elbujdosott napvilágom, —

Az utolsó szavammal is Örökre csak áldom . . . áldom! Sz. M.

REJTELMEK.

— Regény. — Irta: SZALATNAY LÁSZLÓ. 52

XI

Az új borzalmi.

— Megfizetek az elutasításért. Jól van! tudom, hogy e nyomorult Lengyel Lászlórt lettem elutasítva, de ezt is felkeresem s hiszem, azt is fészékben lelem.

E magánbeszéd után megsarkantyuzta lovát s nyargalva száguldott a falu felé, hol elérve a Lengyel lakását, körülfogatta azt.

László szerencsére észrevette e zajt, s az ablakon át menekült, alig kapva magára valami ruhát, de nem mert messze menni s egy szénaboglya tövében rejté el magát.

A házat hamar átkutatták s miután semmi gyanus egyént nem találtak, Champion elvezette embereit, külömben is ő inkább Zsolnain akart bosszút állni, Lengyellel nem sokat törődött, bár azt is elfogta volna, ha teheti, hiába kötö szívére halokló anyja, hogy az életben ez ember iránt legyen legnagyobb tisztelettel.

Pár percz alatt a dragonosok már a Zsolnai házat fogták körül.

Champion leszállott lováról s kardjával megzörgette az ajtót.

A zajra megrémült cselédek hamar kinyitották azt.

Több katonája kíséretében — belépett a bosszút szomjazó tiszt a remült cselédektől gazdájuk hollétét kérde, de e közben az általa jól ösmert tornácra ama szoba felé indult, melynek kivilágított ablaka az éj sötétben csillogott.

Ez a szoba a Zsolnai Sándor dolgozószobája volt.

A cselédek a mord katonákat látva, szó és mozdulat nélkül álltak s észre sem vették — de a katonáknak sem tűnt fel — egy az öreg Jánoshoz hasonló alak, ki lassan kihuzódott a külső ajtón s az éj sötéttségében eltűnt.

Csak egy remült cseléd! gondolták a hidegtől megdermedt hadiak, hadd menjen!

A szobaajtó Champion hevesen lökte be s kivont karddal lépett oda.

— Add meg magad, rebellis! — kiáltá gunyos dühvel.

Meglepetve állott meg.

A szobában csak Anna és az öreg János volt.

— Utána! — ordított katonáira — fel kell kutatni az egész házat, mert itt kell lenni.

vadulva Champion, — veled semmi közöm. Hol van urad?

— Azt egész áttossággal kérem, most teljes bizonyosan meg nem mondhatom, mert instálom, magam sem tudom, Isten szentmária ugysegeljen utse; nem én, vitéz főhadnagy ur, mert a mióta elárultak bennünket, hogy az isten akarhóvá tegye őket, s a főhadnagy urék vitéz katonáit nem puskaagyalhatjuk, — kiki utjára ment, — gazdám tán már Amerikát is tulhaladta, én meg hazajöttem, mint vén huszár, veres sapkás Anyu! még talán észre sem tetszett venni, hogy az Anna kisasszony is itt áll?

— Hallgass, vén számár! — mordult a tiszt a bajusztát sodorgató öregre.

— No jó, hát hallgatók vitéz főhadnagy ur.

Champion dühös tekintetet vetett a vén huszárra s a gyönyörtől halovány, kissé reszkető, de büszke arcú leánykához lépett.

— Kisasszony, kegyed ösmer engem, szomorú kötelességet kell tennem, hol van fivére? ne rejtgesse, mert ez bűnet tetézni fogja.

Anna büszkén nézte végig a tisztet s hidegen mondá:

— Nem ösmerem önt uram s nem is akarom! mert olyan emberrel, ki éjjel ront a békés polgárok házára, nem lehetek ösmerettségben, bár most sok szabad. Keresse ön bátyámat, de itt nem leli meg, külömben szegyetlen megbízást fogadott el, és én, higgye el, szegyélenem a kardot viselni, ha azt védtelenek ellenében kellene használnom, ez az ön hősiességére mutat.

— Megjegyzéseire vigyázzon kisasszony

* Kinevezés. Csó távirtdiszit. Kítől a debreceni közleményt hozta távirra számitztte nevét és közlekedési minis

* Közygűlés. A debreceni év március hó 4-én 10 órakor tartja meg a közgyűlést (Kömlősy ház) ev melynek tárgyai leendők, a számbírálo bizottság adások megvizsgálása, a tisz megállapítása, a tisz megválasztása, intézkedések ügyében, indítvány kitétt napon alapszabály esetében is megartatik, a száma 40-nel kevesebb a „Polgári kör” enöke

* Eljegyzés. Lovai vai földirtokos szép leasszonyt a napokban megmond, erkörtvényesi bíró

* Felolvasó este. „önközpö egyesületében este a felolvasó-estély felolvasó távollele miaczis 1-sejen, esdtörté Szójk a Gyula, kerend fog felolvasást tart det és eszteti i gozatából.

* Halálozások. Febr. 18-ig meghaltak városunkban: r. kath. tudóhuruk 3 hetes, r. kath. orbanosné, 55 é. ref. tudóhalvaszultott leány, — het. ref. görösk. — ref. tudóhuruk. — Gro tudóhuruk. — Kosa Erzs tudóhuruk. — Kovács tudóhuruk. — Fodor veszületett gyengeségnosné, 65 é. ref. vizik 10 hó, luth. agylob. 77 é. ref. agykor. — görösk. — Pentek J. — özv. Karap Balint, Szilágyi Imrene, 47 Roza, 1 es fel éves, Andrásné, 56 é. ref. Jánosné, 66 é. ref. sz 1 hó. ref. keresztel liánna, 1 hó. ref. véle hunytak öszses száma öt éven aölt gyermekek taknak csaknem kéth

* Uj gözmalom. Váron Bogdán Gábor Kömives Venczel nád, ezer forintnyi költsétek, 20 leöréji gözgyűbb malomgepeket szerelve. A kázan pró meg, mely után nagy

* Szelhamos volt. fűjere volt kítűzve a geny egy „Bika”-beli asszony edes anyjától pet viz egyik elök haznál, mintegy 100 azon czimen, hogy ab csinálási, egyik helyi villás-reggeli költsé szivű anyos meg ezve nos urannak, hogy ynos felöltö. A nyos leányak egész vasár biz az nem jelentkez arrol értesíttek, hogy nap este elutazott Bejához, de megígerte, jól. Kedd is emült, hó! — És a meny

s azt tartsa magában, eszmét s baba kerü a parancsot teljesiten nem nyelte, bátyját e hatok.

Champion felk mindent zugát, de Sa Zsolnai menekül János találekony ezze Midőn az öreg ment s fület megte fegyverözéji, megret

— Végünk van Anna sikoltva dor is megrettenev ttegen?

— Sapadt arca m — Az öreg huszá gához s élenk esse levete magáról kop uráról leránta kabát

— Ne felejn fejebe, vegye fel m ajton a cselédek kö ngyelve van a Rá nem bánja, ugorjo az erdeszházig me menni, menjen tov tensusamat. Igy ni közben — a nád határoz, tegye e Aztán jobbra at, meg van én egy! csak, a mi pénzün pak, jobban mint

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhíré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbíróság 12235 és 13093/887 Psz. biztosítási végrehajtást rendelő és a n. kállói kir. járásbíróság 2343 és 2595/887 Psz. kiküldő végzése következtében Koncz Lajos végrehajtató javára, Fülöp Mór és neje Fischer Berta ellen, 186 frt 22 kr. tőke, ennek 1887 augusztus 15-től járó 6% kamatai, 65 frt 65 kr. eddigi már megállapított, a kiszabandó kincstári illeték, — továbbá 454 frt 31 $\frac{1}{2}$ kr. tőke, ennek 1887 október 15-től járó 6% kamata és eddig összesen 75 frt 24 kr. perköltség erejéig elrendelt biztosítási végrehajtások foganatosítása alkalmával bíróság le- és feltöltött és 1739 frt-ra becsült termények, ökrök, cséplőgép, lóhere, szóró rosta, szalma stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a 98 és 194/888 psz. kiküldést rendelő végzések folytán a helyszínén, vagyis a Tamási pusztán a Koncz Lajos-féle tanyán leendő eszközökre az 1888-ik év február hó 28-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kintüzetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. é. LX. t. cz. 107. és 108. §-ai alapján a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Nagy-Kállóban, 1888. febr. 9. én.

Körtvélyfay Péter

kir. bírósági végrehajtó.

Az „ISTVÁN“ gőzmalom társulat

ÁRJEGYZÉKE

helyben kötelezettség nélkül és a m. é. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s m. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatra vonatkozó egyezmények szerint.

Készpénzfizetés mellett, szákkal együtt

AB. Asztali dara nagy és apró szemű	100 kiló	16.40
C. Szinte közepszerű		15.40
0. Királyliszt		15.60
1. Lángliszt		15.20
2. Montliszt		14.80
3. Zsemlyelisz 1-ső rendű		14.20
4. 2-od		13.60
5. Fehér kenyérlisz 1-ső rendű		13.20
6. Szinte 2-od		12.60
7. Közép kenyérlisz 1-ső		11.60
8. Szinte 2-od		10.60
8 $\frac{1}{2}$. Barna 1-ső		9.60
8 $\frac{1}{2}$. Szinte 2-od	470 kg.	8.40
9. Lángliszt		7.00
10. Veres liszt		5.40
11. Finom korpa	szákkal.	50 3.40
12. Durva korpa	szákkal	40 3.40

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5%-től engedményt fenntartott egyezmény folyán m. é. június 1-től fogva szintén bevezettetett. Debreczen, 1888. Jan. 5.

Gyomorégés

rosz emésztés, lassu anyagcsere, vértululás, fejfájás, szédülés megszűnnek a Lippmann-féle Karlsbad pezségőpor használata folytán. — Kapható 60 kr. és 2 frt dobozokban, Debreczenben Dr. Rothschnek gyógytárában, továbbá N. Váradon, Szathmáron, Szeghalmon stb.

A tavaszi évad közeledtével bátorkodunk a tisztelt gazdaközönségnek gazdasági gépcsarnokunkat becses figyelembe ajánlani és abban különösen: Eredeti Clayton & Shuttleworth-féle és Schlick Krumpach-féle

KÉTBARÁZDÁS EKÉKET.

Eredeti „Universal-Drill“ és „Hungaria-Drill“

SORBAVETŐ GÉPEKET

továbbá: Vasboronák, Pergé-féle egyes ekék, Sack-féle ujonnan javított vas-ekék, tengeri kapáló és pótlógező ekék, — gyűjtőgépeket; Konkolyozók- (Triepörök), rosták, tengeri morzsolókat és stb., továbbá mindenemű kutszivattyukat felállításal együtt; kerti fecskendőköt a legjutányosabb árakban

A kévekető- és másnemű

ARATÓ GÉPEK

íránt érdeklődő tisztelt gazda uraknak szives tudomására hozzuk, hogy: 1.) mindennemű arató-gépet a legjutányosabban szállíthatjuk. 2.) Azokhoz szükséges pótrészekből készletet tartunk. 3.) A gépek felállításáról gondoskodunk. 4.) Begyakorolt munkásokkal és a pótrészekkel rendelkezvén, esetleg szükséges javításokat is, a lehető legrövidebb idő alatt teljesíthetjük.

Az aratógépek munkaképességéről, kezeléséről és fizetési feltételeiről kívánatra a legkézségesebben adunk felvilágosítást. A gépcsarnokkai kapcsolatos

gép-műhelyünk

minden gépjavitási és vizvezetési munkát szakszerűen gyorsan és jutányosan teljesít

Teljes tisztelettel

Bauer és Társa

gazdasági gépcsarnoka és gép-műhelye

DEBRECZENBEN N. Péterfia utca 853. szám, helyi vasút megállóhelye.

Magyar iparczikk

aránylag rövid idő alatt oly bámulatos mértékben még nem terjedt el mint a

LENCK-KÁVÉ

mely minden tekintetben felülmúlja a kereskedelemben elfőrduló összes 3268 pótkávékat. A ki jó kávékat akar inni, ma már nem néli különben a

Lenck-kávé, mely kellemes illatot s színt ad a kávéknak.

A t. elárúzó urak rizikó nélkül győződhetnek meg a Lenck-kávé kitűnőségéről, a mennyiben Lenck S. soproni pótkávégyára levelező-lapon kifejezett kívánságra mintákat rögtön ingyen és bérmentve küld. Debreczenben a gyár képviselője: Münch Gusztáv ur.

Legfinomabb angol, ananász, jamaikai rumot, Császár keverék, Souchong, Peccó virág théat, — angol theasüteményeket, Francia és magyar pezsgő borokat, finom francia és magyar cognacot, ugyszintén, saját termései tisztán készelt bort 1 literes üvegekbe üvegnélkül 20 kr., $\frac{1}{2}$ literes üvegekbe üvegnélkül 10 kr., valamint

Ementhali, Grói, Parmai, Eidami, Imperial sáitokat, friss ószi Liptói juhurtot, Mocca, arany Java, Cuba és Gyöngy kávékat (minden kávé-fajból kapható naponta, azonnal frissen pergelve), ajánl

Rickl József Zelmós Debreczen.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA

Debreczenben, Főpiacz. Sz. Nagy Károly ház.

Ajánlja mag t mindentéle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére;

elvallal; tankönyveket, hirlapokat és folyóiratokat minden nyelven,

ét bor- és árlapokat; díszműveket

arany- ezüst és szinnyomatban; a törvénykezéshez megkivántató

* ROVATOZOTT IVEKET; *

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számíttatik.

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkiüt ötször megjelenő „DEBRECZEN“ cz. hirlapban legolcsóbban számítva közléteszek.

KUTASI IMRE könyv- és könyomda tulajdonos.

DEBRECZENBEN, Főpiacz SZ. NAGY KÁROLY ház.

Debreczen, 1888. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

Előzetes árak
Helyben és postán
Nyugdíj évre 10
Fél évre 5
Negyed évre 2
Egyes szám 5

A lap szellemi részét illetően kölcsönöz: Nagy-határak, 1884. szám, Budapest, — a szerkesztőségbe megküldendő.

Előzetes árak
Tudósok és Károly
Kereskedésben és a kiadás
talban KUTASI IMRE
nyomdájában a postabiz
nyomdájában a postabiz

Nemze

Ha Oroszország a szerencse hűtlene a muszka megalapozott hadseregünket: zódve arról, hogy megszületett a magyar sereg. Akkor és br. Fejérváry lenezni a nemzetkor nekik is lesz a korona előkészségbevonhatatlan igazibb követelés. Most még e sincs erre erőlködött a miniszteri valamit titkos eskurak kezét, mert mányferfiaink letis ismeretlen esnapnál világosabberzékők. Sőt arról meg a nemzetből is áldozza Beszédes biz20 éves multja. Gyula gróf vitéz rókától, Deák Ferzet aggodalmasamányt, mely a háza bőlcséskülön nemzeti havigasztalta az nyugodjanak megidővel majd kinregg és mert közösc hadsereg. Azok, a kik bőlcsében, lassutak. Azonban honvédség ezen abban, hogy az bár, közössé lesz zött volt Tiszza 1875 óta azonbmaskodók közé, osztrák katona v Tudjuk, mi év mulva fölébre nye e tekintetben seg a Tisza Kál

A „DEBREC

Erdekes sz holnap: Goethene müve, az eddig a szárnyait „Faust” tásban. Halmi lomjátékára. Már tünkét a felett, h választott ezen a ismeteljük, mert n lesre mutat válas Faustot már ség, de csak a re jöl emlekszünk, E jutalom-játékára de még akkor is jatek nélkül. Hol j o s u j fordítás elismeréssel fog E de alkalmazt Madách „Em b nagy sikerrel h pedig — tudva van. Mutatvány előjátékok, hogy közönségünknek (Prologusa A menüei halyangyal Testvéri Versenyb S dörgő Mit rend